

UZASADNIENIE

Powódka, T. N., wniosła o zasądzenie od pozwanej K. W. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...) kwoty 25.831,68 zł. z odsetkami ustawowymi.

W uzasadnieniu podała, że dochodzona kwota stanowi nienależnie pobrane przez ww. Komornika świadczenie, wyegzekwowane z jej emerytury w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym w sprawie Km (...). Powódka wskazała, że w okresie od kwietnia 2004 r. do lutego 2018 r. dokonano potrącenia z jej emerytury na rzecz Komornika w łącznej kwocie 91.680,30 zł. Tymczasem postanowieniem Sądu Rejonowego w (...), I Wydział Cywilny, z dnia 11 września 2007 r., sygn. akt I Co (...), zniesiono wszystkie czynności Komornika Sądowego, podjęte w sprawie Km (...) po dniu 03 stycznia 2005 r. Powódka powołała się na pismo Biura (...) z dnia 02 czerwca 2017 r., poświadczające jej zdaniem brak jakichkolwiek praw (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do wierzycelności (...) im. (...) w G. w wysokości 3.000,00 zł. oraz na pismo Prezesa Sądu Okręgowego w (...) z dnia 21 lutego 2017 r., znak: (...), potwierdzające uwzględnienie postanowienia Sądu Rejonowego w (...) I Wydział Cywilny, z dnia 11 września 2007 r., sygn. akt I Co (...).

W piśmie z dnia 01 kwietnia 2019 r. powódka rozszerzyła powództwo do kwoty 50.000,00 zł. (karta 110). Na rozprawie w dniu 10 maja 2019 r. wyjaśniła, że kwota ta stanowi odszkodowanie za nieprawidłowe prowadzenie egzekucji w sprawie Km (...) i Km (...) (karta 138). Zarzuciła, że oba postępowania egzekucyjne prowadzone były bez tytułu wykonawczego.

Pozwana, K. W. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w(...), wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Pozwana zakwestionowała żądanie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Wskazała, że przejęła postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) do dalszego prowadzenia od października 2011 r. Egzekucja została wszczęta przez Komornika Sądowego S. K. w dniu 02 lipca 2004 r. Postępowanie zakończono skutecznie, a skarga powódki na postanowienie z dnia 23 lutego 2018 r. została oddalona. Pozwana wyjaśniła też, że wierzyciel, na którego przeszły uprawnienia poprzedniego wierzyciela, na podstawie wydanego przez Sąd Rejonowy w (...), X Wydział Cywilny, postanowienia z dnia 12 lutego 2008 r., sygn. akt X Co (...), uzyskał klauzulę wykonalności już w lutym 2008 r. i pismem z dnia 30 kwietnia 2008 r. wniósł o kontynuowanie postępowania. W postępowaniu egzekucyjnym Km (...) wyegzekwowano łącznie 25.531,68 zł., w tym na rzecz wierzyciela 21.833,69 zł. i należne koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 3.697,99 zł. Pozwana podkreśliła, że wobec niej sądy nie wydały żadnych rozstrzygnięć, stwierdzających uchybienia co do zasadności i celowości prowadzonego postępowania egzekucyjnego, zarówno w trybie nadzoru judykacyjnego, jak i administracyjnego. (pismo karta 66)

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa również po jego rozszerzeniu do kwoty 50.000,00 zł. Podniosła, że w sprawie Km (...) powódka wniosła skargę, która została prawomocnie oddalona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w (...) S. K. wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie II Km(...) na wniosek wierzyciela Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...) S. z siedzibą w G. przeciwko dłużnikowi – T. N.. W toku postępowania dokonał on zajęcia świadczenia emerytalno – rentowego dłużniczki. Pismem z dnia 29 grudnia 2004 r. pełnomocnik wierzyciela poinformował Komornika o powierniczym przelewie wierzycelności, będącej przedmiotem egzekucji, przez dotychczasowego wierzyciela na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Jednocześnie dołączono umowę przelewu i wskazano konto nowego wierzyciela, na które Komornik miał przekazywać wyegzekwowane kwoty. W związku z tym Komornik zaczął przekazywać należności, wyegzekwowane ze świadczenia emerytalno – rentowego dłużniczki, na rzecz nowego wierzyciela.

Postanowieniem z dnia 11 września 2007 r. w sprawie I Co (...) Sąd Rejonowy w (...), I Wydział Cywilny, uchylił postanowienie Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w (...) z dnia 16 kwietnia 2007 r., wydane w sprawie II Km (...) w przedmiocie przyznania wierzycielowi kosztów zastępstwa pełnomocnika w postępowaniu egzekucyjnym oraz zniósł wszystkie czynności tegoż Komornika podjęte w sprawie II Km (...) po dniu 03 stycznia 2005 r. W uzasadnieniu ww. orzeczenia Sąd wskazał, że przejście uprawnień ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...) S. z siedzibą w G. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wymagało nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, na podstawie którego prowadzona jest egzekucja w sprawie II Km (...) na rzecz nabywcy wierzytelności. Wobec niedopełnienia przez ww. Spółkę obowiązku uzyskania takiej klauzuli, Komornik prowadził na jej rzecz egzekucję bez ważnego tytułu wykonawczego, co w świetle art. 776 k.p.c. jest niedopuszczalne. W związku z tym, Sąd na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. zniósł wszystkie czynności Komornika, podjęte po dniu 03 stycznia 2005 r., kiedy to pełnomocnik nowego wierzyciela złożył pismo, informujące o przelewie wierzytelności.

Pismem z dnia 05 grudnia 2007 r. Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w (...) S. K. poinformował T. N., że w następstwie wydanego w dniu 11 września 2007 r. przez Sąd Rejonowy w (...) postanowienia w sprawie I Co 568/07, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zwróciła całość przekazanych jej należności i wszystkie wyegzekwowane w sprawie II Km (...) kwoty zostały zaliczone na poczet innych, prowadzonych przeciwko niej spraw.

Sąd Rejonowy w (...), X Wydział Cywilny, postanowieniem z dnia 12 lutego 2008 r. w sprawie X Co (...) nadał tytułowi egzekucyjnemu w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25 września 2003 r., sygn. akt X Nc (...), klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Spółka pismem z dnia 30 kwietnia 2008 r. wniosła o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego, powołując się na powyższy tytuł wykonawczy z klauzulą wykonalności na jej rzecz.

W związku z odwołaniem Komornika Sądowego S. K. postępowanie w sprawie Km (...) przejęła do dalszego prowadzenia od października 2011 r. K. W. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...)

Prawomocnym postanowieniem z dnia 23 lutego 2018 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) K. W. zakończyła postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) wobec spłaty całości dochodzonego roszczenia.

(dowód: dokumenty w aktach sprawy egzekucyjnej II Km (...) postanowienie sądu z uzasadnieniem k. 8-10, pismo komornika z dnia 05.12.2007 r. k. 113, postanowienie Komornika k. 20, postanowienie SR w (...) k. 68-69, postanowienie SO w (...) k. 71-74)

Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w (...) S. K. wszczął przeciwko dłużnikowi – T. N. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) na wniosek wierzyciela (...) z siedzibą w W.. Podstawą wszczęcia i prowadzenia egzekucji był tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 03 listopada 2008 r., wydanego przez Sąd Rejonowy w (...), X Wydział Cywilny, w postępowaniu nakazowym w sprawie X Nc (...) wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 13 lutego 2009 r. w sprawie X C (...), w którym utrzymano w mocy w całości ww. nakaz zapłaty, oraz wyrok Sądu Okręgowego w (...) z dnia 22 czerwca 2009 r., którym powołany wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 13 lutego 2009 r. zmieniono w ten sposób, że uchylono nakaz zapłaty z dnia 03 listopada 2008 r. w części, dotyczącej kosztów procesu i nie obciążono pozwanej T. N. kosztami procesu na rzecz powoda, oddalając apelację pozwanej w pozostałym zakresie. Sąd Rejonowy w (...) w dniu 03 marca 2010 r. nadał nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 03 listopada 2008 r. klauzulę wykonalności. W toku postępowania egzekucyjnego Komornik dokonał m.in. zajęcia świadczenia emerytalnego dłużniczki.

W związku z odwołaniem Komornika Sądowego S. K. postępowanie w sprawie Km (...) przejęła do dalszego prowadzenia K. W. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) Postępowanie to zakończyła, wydając w dniu 28 czerwca 2018 r. postanowienie, w związku ze spłatą całości dochodzonego roszczenia. Postanowienie to zaskarżyła T. N., zarzucając m.in., że egzekucja była prowadzona bez tytułu wykonawczego.

Sąd Rejonowy w (...), postanowieniem z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt I Co (...), uchylił punkt 2 ww. postanowienia Komornika z dnia 28 czerwca 2018 r. w części, dotyczącej ustalenia wysokości opłaty stosunkowej wraz z podatkiem Vat poprzez wyeliminowanie podatku Vat. W pozostałej części skargę dłużniczki oddalił. Sąd Okręgowy w (...) wydał w dniu 14 grudnia 2018 r. postanowienie, którym odrzucił zażalenie T. N. od postanowienia Sądu Rejonowego w (...) z dnia 21 września 2018 r. w części, dotyczącej rozstrzygnięcia o uwzględnieniu skargi, i oddalił zażalenie od rozstrzygnięcia o oddaleniu skargi, zawartego w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy odniósł się m.in. do zarzutu T. N. braku tytułu wykonawczego. Wskazał, że wierzyciel dołączył do wniosku o wszczęcie egzekucji tytuł wykonawczy, co stwierdzono na podstawie dołączonych akt egzekucyjnych Km (...). Wbrew zarzutom skarżącej postępowanie egzekucyjne w tej sprawie wszczęto na podstawie prawidłowo złożonego wniosku i tytułu wykonawczego i ustalenia Sądu Rejonowego w tej kwestii nie były gołosłowne, ale poczynione zostały na podstawie akt, których zażądano od Komornika. Sąd powołał się także na przepis art. 805 § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w chwili wszczęcia egzekucji, zgodnie z którym dłużnikowi okazuje się tytuł wykonawczy tylko na jego żądanie. Tytuł ten pozostaje cały czas w aktach postępowania egzekucyjnego.

(bezsporne, ponadto dowód: postanowienie SR w (...) z dnia 21.09.2018 r. k. 124-128, postanowienie SO w (...) z dnia 14.12.2018 r. k. 130-137)

Prezes Sądu Okręgowego w(...), w odpowiedzi na pismo T. N. z dnia 30 listopada 2016 r., dotyczące działalności Komorników Sądowych przy Sądzie Rejonowym w (...) S. K. i K. W., poinformował powódkę, że dokonał szczegółowej analizy akt komorniczych Km (...), Km(...) i Km (...) i stwierdził, że egzekucja we wszystkich sprawach prowadzona jest we właściwy sposób, w oparciu o złożone przez wierzycieli tytuły wykonawcze, opatrzone klauzulami wykonalności. Wskazano również, że w sprawie egzekucji powyższych zobowiązań były kilkakrotnie rozpoznawane przez Sąd Rejonowy w (...) skargi powódki na czynności komorników. Raz jeden, w sprawie I Co (...), dotyczącej egzekucji w sprawie Km (...) skarga została uwzględniona.

(dowód: pismo Prezesa SO w (...) z dnia 21 lutego 2017 r. k. 14-16)

Pismem z dnia 02 czerwca 2017 r. Biuro (...) udzieliło powódce T. N. informacji na temat jej danych, przetwarzanych w zbiorach (...). Podało m.in., że (...) im. (...) przekazał informacje o zobowiązaniu Kredyt na zakup towarów, usług i papierów wartościowych, udzielonym na podstawie umowy, zawartej w dniu 06 listopada 2002 r. na kwotę 3.000,00 zł.

(dowód: pismo BIK k. 11-13)

Przeciwko T. N. prowadzonych było przez pozwanego Komornika Sądowego trzynaście postępowań egzekucyjnych, m.in. w sprawach Km (...)i Km (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., dokonywał potrąceń ze świadczenia emerytalnego powódki. Potrącenia te wynosiły:

- w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2017 r. 86.642,40 zł.,
- w okresie od 01 czerwca 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r. łącznie 1.920,30 zł.,
- w okresie od 01 września 2017 r. do 30 września 2017 r. 188,97 zł.,
- w okresie od 01 października 2017 r. do 31 stycznia 2018 r. łącznie 2.560,40 zł.,
- w lutym 2018 r. 368,23 zł.

(dowód: pismo Komornika z dnia 08.01.2015 r. k. 83-84, zaświadczenie ZUS k. 17, 19)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, przedłożonych przez strony i znajdujących się w aktach sprawy egzekucyjnej Km (...), których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowano.

Poza sporem było, że Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w (...) S. K. wszczął i prowadził przeciwko powódce jako dłużnikowi postępowania egzekucyjne w sprawach Km (...) i Km (...) z wniosku dwóch różnych wierzycieli. Bezsporne było również, że postanowieniem z dnia 11 września 2007 r. w sprawie I Co (...) zniesiono wszystkie czynności tego Komornika w sprawie II Km (...), podjęte po dniu 03 stycznia 2005 r. w związku z tym, że nowy wierzyciel (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. nie dysponował tytułem wykonawczym na swoją rzecz.

Spór koncentrował się na zagadnieniu, czy postępowania egzekucyjne w sprawach Km (...) i Km (...) prowadzone były w oparciu o istniejące i prawidłowe tytuły wykonawcze.

Na podstawie akt sprawy egzekucyjnej Km (...) Sąd ustalił, że znajduje się w nich tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w (...) z dnia 25 września 2003 r., sygn. akt X Nc (...), któremu Sąd Rejonowy w (...), X Wydział Cywilny, postanowieniem z dnia 12 lutego 2008 r. w sprawie X Co (...) nadał klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, tj. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Spółka ta nabyła wierzytelność, objętą ww. nakazem zapłaty, od (...) S. z siedzibą w G.. Pismem z dnia 30 kwietnia 2008 r. wniosła o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego, powołując się na powyższy tytuł wykonawczy z klauzulą wykonalności na jej rzecz. (vide: karta 4, 81 w aktach sprawy egzekucyjnej Km(...))

Nie budziło również wątpliwości, że w sprawie Km (...) postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte i było prowadzone na podstawie prawidłowego tytułu wykonawczego. Wynika to z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w (...) z dnia 14 grudnia 2018 r., wydanego na skutek zażalenia T. N. od postanowienia Sądu Rejonowego w (...) z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt I Co (...). W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy w (...) szeroko rozważał kwestię prowadzenia egzekucji na podstawie przedłożonego w sprawie tytułu wykonawczego. Sąd nie miał wątpliwości, że postępowanie egzekucyjne wszczęto na podstawie prawidłowo złożonego wniosku i tytułu wykonawczego, co wynika z akt egzekucyjnych, załączonych do rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy w (...) sprawy. Tytuł ten cały czas pozostawał w aktach postępowania egzekucyjnego.

W ocenie Sądu, rozpoznającego niniejszą sprawę, zbędne było dołączenie akt sprawy Km (...) do materiału dowodowego w niniejszym procesie, tym bardziej, że żadna ze stron nie złożyła wniosku o dopuszczenie dowodu z dokumentów, znajdujących się w aktach ww. sprawy egzekucyjnej. Sąd nie znalazł podstaw do działania w tym zakresie z urzędu, w szczególności z uwagi na obowiązującą w procesie cywilnym zasadę kontradiktoryjności oraz reguły, dotyczące rozkładu ciężaru dowodu, wynikające z art. 6 k.c., art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. Sąd oparł się w tym zakresie na orzeczeniach Sądu Rejonowego w (...) i Sądu Okręgowego w (...) które odnosiły się do przedmiotowej materii. Sąd uznał, że ustalenia, poczynione przy wydawaniu przedmiotowych orzeczeń, są miarodajne i godne wiary.

Zważyć należy, że powódka w niniejszej sprawie żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej K. W. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) kwoty 50.000,00 zł. tytułem odszkodowania, zarzucając prowadzenie egzekucji w sprawach Km (...) i Km (...) pomimo braku tytułów wykonawczych, stanowiących podstawę wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Zastosowanie w niniejszej sprawie znajdują przepisy obecnie już nieobowiązującej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882). Zgodnie z art. 23 ust. 1 powołanej ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą z dnia 24 września 2004 r., Komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z komornikiem (art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.).

Na tle zmian stanu prawnego, regulującego zasady odpowiedzialności odszkodowawczej komornika, wyróżnić należy następujące okresy:

1) od 17 października 1997 r. (tj. od dnia wejścia w życie Konstytucji RP) do 29 listopada 1997 r. (tj. do dnia wejścia w życie ustawy) odpowiedzialność komornika kształtowała się na zasadzie winy na podstawie art. 417 k.c.,

2) od 30 listopada 1997 r. (tj. od dnia wejścia w życie ustawy) do 18 grudnia 2001 r. (tj. do dnia opublikowania wyroku TK z 04 grudnia 2001 r., SK 18/2000, LexisNexis nr (...), OTK ZU 2001, nr 8, poz. 256) podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej komornika stanowił art. 23, art. 417 i art. 441 k.c. oraz przyjęta we wszystkich tych przepisach zasada winy,

3) od 18 grudnia 2001 r. do 12 listopada 2004 r. (tj. do dnia wejścia w życie art. 23 w brzmieniu nadanym temu przepisowi przez ustawę nowelizującą z 24 września 2004 r.) komornik odpowiadał na podstawie art. 23 ustawy w pierwotnym jego brzmieniu oraz na podstawie art. 417 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności, a jego odpowiedzialność była odpowiedzialnością solidarną ze Skarbem Państwa, stosownie do art. 441 k.c.,

4) od 13 listopada 2004 r. (tj. od dnia wejścia w życie art. 23 w brzmieniu nadanym temu przepisowi przez ustawę nowelizującą z 24 września 2004 r.) samodzielną podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej komornika stanowi art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

Zważyć należy, że podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej komornika w myśl art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji jest niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Nie jest to odpowiedzialność na zasadzie winy. Nie jest to również odpowiedzialność na zasadzie ryzyka, gdyż przyjęcie i zastosowanie takiej odpowiedzialności jest możliwe tylko w wypadkach przewidzianych przez ustawę. (por. H. Ciepła, J. Skibińska-Adamowicz, Status prawny..., s. 19 i n.; wyroki SN: z 6 kwietnia 2006 r., IV CSK 6/2006, LexisNexis nr 404421, M.Prawn. 2006, nr 9, s. 458; z 16 marca 2007 r., III CSK 381/2006, LexisNexis nr 1810817, OSNC 2008, nr 2, poz. 28). Do przyjęcia odpowiedzialności komornika z art. 23 cyt. ustawy wystarcza zatem sama niezgodność z prawem działania lub zaniechania komornika. Przez działanie lub zaniechanie niezgodne z prawem należy rozumieć niezgodność z normami prawa w rozumieniu art. 87 Konstytucji RP, tj. z Konstytucją RP, ustawami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi oraz rozporządzeniami, a także niezgodność z prawem Unii Europejskiej (por. H. Ciepła, J. Skibińska-Adamowicz, Status prawny..., s. 16 i n.). W wyroku z dnia 23 września 2003 r., K. 20/2002, LexisNexis nr (...) (OTK ZU 2003, nr 7, poz. 76), Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że niezgodność z prawem należy ujmować obiektywnie, jako zaprzeczenie zachowania uwzględniającego nakazy i zakazy, wynikające z normy prawnej. Niezgodności tej nie można natomiast ujmować jako działania niezgodnego z normami obyczajowymi i moralnymi, określanymi mianem zasad współżycia społecznego lub dobrych obyczajów.

Komornik ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą, określoną w art. 23 cyt. ustawy, we wszystkich aspektach jego działalności, a więc zarówno wtedy, gdy wykonuje czynności egzekucyjne jako organ egzekucyjny, jak i wtedy, gdy podejmuje inne czynności, przekazane ustawą do jego kompetencji. W obecnym stanie prawnym straciła na aktualności uchwała SN z 11 lipca 2000 r., III CZP 24/2000, LexisNexis nr (...) (OSNC 2000, nr 11, poz. 198), odróżniająca odpowiedzialność komornika za czynności egzekucyjne od jego odpowiedzialności za inne czynności. Komornik ponosi odpowiedzialność za wszelkie szkody, zarówno majątkowe, jak i niemajątkowe.

Przepis art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie określa samodzielnie przesłanek odpowiedzialności komornika w sensie warunków powstania obowiązku naprawienia szkody. W tym zakresie będą mieć zastosowanie ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej, wynikające z przepisów Kodeksu cywilnego (por. uchwałę SN z 13 października 2004 r., III CZP 54/2004, LexisNexis nr (...), OSNC 2005, nr 10, poz. 168). Do przesłanek tych należą:

1) szkoda w znaczeniu uszczerbku w dobrach osoby poszkodowanej,

2) fakt (zdarzenie), z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy (zdarzeniem tym według art. 23 ustawy jest niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie komornika),

3) związek przyczynowy między faktem (zdarzeniem) a szkodą.

Orzecznictwo odniosło się również do kwestii odpowiedzialności odszkodowawczej komornika, który prowadził egzekucję bez wymaganego prawem tytułu wykonawczego. Za niezgodne z prawem uznaje się działanie komornika, polegające na przeprowadzeniu egzekucji bez tytułu wykonawczego na rzecz egzekwującego wierzyciela.

Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Roszczenia o naprawienie szkody można dochodzić w trybie procesu cywilnego, wytaczając powództwo o zasądzenie świadczenia. Podkreślić przy tym należy, że stroną pozwaną w tym procesie nie jest każdorazowo komornik sądowy danego rewiru komorniczego, lecz tylko ta osoba, która jako komornik dopuściła się zaniedbań, uzasadniających jej odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę (por. wyrok SN z 10 maja 1968 r., I CR 160/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 34). W wyroku z dnia 27 marca 2008 r., II CSK 482/2007, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że odpowiedzialność komornika za szkody przy wykonywaniu obowiązków wskutek naruszenia przepisów ma charakter osobisty. Dlatego niewystarczające jest wskazanie w pozwie jedynie rewiru komorniczego. Osoba, domagająca się odszkodowania z tytułu poniesionej szkody, ma obowiązek wskazać w pozwie imię i nazwisko komornika, który ją wyrządził.

W świetle poczynionych powyżej rozważań, stwierdzić należy, że w sprawie nie zachodzą okoliczności, skutkujące powstaniem odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej jako komornika sądowego – zgodnie z art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Jak ustalono, o czym była mowa powyżej, egzekucja w sprawach Km (...) i Km (...) prowadzona była na podstawie istniejących i prawidłowych tytułów wykonawczych, wydanych na rzecz egzekwujących wierzycieli i przedłożonych komornikowi. Dokumenty w aktach sprawy Km(...) stanowiły jeden z dowodów w niniejszym procesie, zatem Sąd mógł w bezpośredni sposób zapoznać się ze złożonym do ww. akt tytułem wykonawczym. Brak wątpliwości co do jego prawidłowości i możliwości prowadzenia na jego podstawie postępowania egzekucyjnego. Nadto, jak Sąd wskazał powyżej, w sprawie Km 1793/10 o prawidłowości tytułu wykonawczego, stanowiącego podstawę egzekucji, wypowiedział się Sąd Okręgowy w(...)w postanowieniu z dnia 14 grudnia 2018 r., sygn. I Cz (...). Tytuły te odpowiadały treści art. 776 k.p.c., w tym były zaopatrzone w stosowne klauzule wykonalności. Podkreślić należy, że powódka nie podnosiła jakichkolwiek innych okoliczności i ograniczyła się do podniesienia zarzutu prowadzenia egzekucji bez wymaganego prawem tytułu wykonawczego.

W konsekwencji uznania roszczenia powódki za niezasadne z uwagi na istnienie wymaganych prawem podstaw do prowadzenia postępowania egzekucyjnych, Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku na mocy art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W związku z powyższym Sąd obciążył powódkę kosztami procesu na rzecz pozwanej w kwocie 3.617,00 zł., na którą składają się koszty zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) w kwocie 3.600,00 zł. oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. (pkt 2 wyroku).

W konsekwencji zwolnienia powódki z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie w całości, Sąd nie obciążył jej obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu. Sąd nie znalazł również podstaw, aby obciążyć nimi pozwaną, która wygrała niniejszy proces w całości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.